

Nr 52.

Av herr **Ekman, Carl Gustaf**, om anslag till beredande av ersättning åt personer, som genom rättegång förlorat andel i lägenheten Storvallen i Hedesunda socken.

Under senare tiden hava åtskilliga fall förekommit, i vilka på lagfart grundad äganderätt till jord visat sig vara mindre tillförlitlig. Antingen har Kronan framträtt med anspråk på att äga bättre rätt till egendomen ifråga. Eller också har det inträffat, att andra enskilda, exempelvis ett bruksbolag, genom processer frånhänt jordinnehavare vad de genom arv bekommit eller genom köp förvärvat och i båda fallen trott sig vara i fullgod och orubblig besittning av. Att därvid i regel åberopad formell rätt faktiskt, även där dess hävdande i och för sig är begripligt, kränker den ur andra synpunkter »bättre» rätten, därom torde knappast någon meningsskiljaktighet råda.

Bland fall av sistnämnda art anhåller undertecknad få påkalla riksdagens uppmärksamhet på ett sådant, i vars tillkomst staten synes vara särskilt delaktig och för vars verkningar staten därför, enligt mitt förmenande, näppeligen kan undandraga sig all ansvarighet. Det är nämligen i detta fall alldeles ostridigt statens egna organ, som först utformat och bestyrkt ett äganderättsförhållande, vars giltighet sedermera andra statsorgan underkänt.

Fallet ifråga avser ett skogsområde, »fäbodlaget Storvallen» kallat och lagfaret för några mindre hemmansägare i Västbyggeby, Hedesunda socken, Gästrikland. Väsentligen på grundval av Kungl. Maj:ts den 11 november 1914 i mål mellan nämnda hemmansägare, Anders Forslöf, Anders Larsson, Per Nordström och hans hustru Anna Persdotter, Lars Lundberg, Jöns Andersson-Löf, Jöns Jonsson-Löf, Anders Jonsson och Olof

Östling å ena sidan och Korsnäs sågverksaktiebolag samt Kungl. Maj:t och Kronan å andra, lämnas härmed en kort framställning om det åsyftade fallet.

Det till hemmanen Västbyggeby nr 1, 2, 3, 4, 5 och 7 hörande fäbodlaget Storvallen i Hedesunda socken av Gävleborgs län, vilket redan år 1694 blivit skattelagt, hade av gammalt haft rätt till fäboden ävensom mulbetesfrihet och yxbördsrätt, d. v. s. rätt att efter avsyning taga skogsförnödenheter av en rekognitionsallmänning, som mot avgift varit upplåten till Forsbacka bruk.

I samband med vissa undersökningar, som år 1823 av bergmästare med biträde av lantmätare och nämnd förrättades angående brukets framtida behov av rekognitionsallmänning, funno förrättningsmännen att fäbodslagets angivna yxbördsrätt *jämväl framdeles* borde dem tillerkännas och uppgjorde med anledning därav skogsavräkningsförslag, som på fäbodlaget Storvallen upptog 60 tunnland.

Sedermera har bruket fått, med iakttagande av bl. a. angivna skogsavräkning, skatteköpa de hemman, som allmänningen numera blivit indelad i. Därefter har omförmälda skogsavräkning år 1869 skattelagts, varefter »skogsanslaget» i jordeboken upptagits såsom en särskild lägenhet av kronatur under benämning »Storvallen nr 1 en skogstrakt». Genom Konungens befallningshavandes i Gävleborgs län den 20 maj 1903 meddelade resolution ha därefter åtskilliga hemmansägare i Västbyggeby antagits till kronoåbor å nämnda lägenhet, varpå Konungens befallningshavande genom resolution samma dag förordnat, att lägenheten, som av åborna skatteköpts, skulle i jordeboken omföras från krono till skatte. Sedan detta skett har lägenheten blivit föremål för lagfart samt delvis för överlåtelse och in-teckning.

Emellertid har — sedan under år 1905 på lägenhetsägarnes begäran gränserna till ett å allmänningen i sammanhang med fäbodvallsägarna utlagt område av 60 tunnland efter vederbörligt förordnande av lantmätare med biträde av gode män utstakats och röslagts — Korsnäs sågverksaktiebolag, såsom numera innehavare av Forsbacka bruks rätt till allmänningen, efter stämning å delägarne å lägenheten yrkat, att bolaget måtte förklaras äga bättre rätt till det utstakade området än fäboddelägarne ävensom att den verkställda rägångsutstakningen måtte till all kraft och verkan undanröjas.

Under rättegången instämde lägenhetsägarna Kungl. Maj:t och Kronan under påstående att »enär de eller deras fångesmän genom skatteköp av

Kungl. Maj:t och Kronan förvärvat äganderätt till sextio tunnland skogsmark å allmanningen, Kungl. Maj:t och Kronan måtte värja köpet eller ock förpliktigas till sökandena utgiva vad vid köpet uppburits ävensom gälda skadestånd.

Svea hovrätts dom, avkunnad den 30 juni 1911, som sedermera av högsta domstolen i huvudsaken fastställdes, avgjorde målet genom följande utslag: Enär den skogsavräkning, som fastställts för den delägarne i fäbodlägenheten Storvallen tillkommande yxbördsrätt till allmanningen, icke haft till ändamål att från allmanningen avskilja visst område, utan allenast att bestämma det värde, vartill vid bedömandet av allmanningens behövlighet för bruket och vid allmanningens skattläggning berörda yxbördsrätt borde beräknas; ty och som vid sådant förhållande den omständigheten att, sedan Forsbacka bruksägare i vederbörlig ordning erhållit skatterätt till allmanningen, berörda skogsavräkning blivit såsom särskild lägenhet skattlagd samt av sökandena och Ersson eller deras fångesmän skatteköpt icke föranleder därtill, att äganderätt till någon del av allmanningens område frånhänts bruksägare, samt sökandena och Ersson ej heller i övrigt ådagalagt något förhållande på grund varav sådant frånhändande till dem eller deras fångesmän kunde anses hava skett; alltså och då ostridigt vore att bolaget förvärvat Forsbacka bruksägars rätt till allmanningen, prövade hovrätten, som lämnade utan avseende vad sökandena och Ersson anfört till stöd för klandrade lantmäteriförrättningens giltighet, rättvist på det sätt fastställa häradsrättens utslag beträffande bolagets talan i huvudsaken, att bolaget förklarades vara framför sökandena ägare av det vid lantmäteriförrättningen å förutvarande allmanningen utstakade område i vad det innehölle sextio tunnland skogsmark och att samma förrättning i vad densamma avsåge berörda skogsmark till all kraft och verkan undanröjdes.

Emedan, vad anginge den mot Kungl. Maj:t och Kronan i själva målet förda talan, ovanberörda med omförmälda yxbördsrätt vidtagna åtgärder icke innefattade upplåtelse av äganderätt till något område av rekognitionsallmanningen, prövade hovrätten rättvist fastställa det slut häradsrättens utslag i denna del innehölle.

Häradsrättens dom innebar, att talan mot Kungl. Maj:t och Kronan ogillades.

Genom denna dom berövades lägenhetsinnehavare, trots att området ifråga år 1869 genom av kammarkollegium fastställd skattläggning upptagits i jordeboken som särskild lägenhet av krononatur och trots att Kungl. Maj:ts befallningshavande i Gävleborgs län genom den 20 maj

1903 meddelad resolution antagit ovan angivna hemmansägare till kronoåbor och trots Konungens befallningshavandes samma dag meddelade förordnande att lägenheten, som av åborna skatteköpts, skulle i jordeboken omföras från krono- till skatte, från all annan rätt till lägenheten än den s. k. yxbördsrätten, det vill säga en servitutsrätt som med hänsyn till numera i orten helt förändrade förhållanden med boskapsskötseln för dem saknar allt värde.

Det är möjligt att misstag blivit begångna, då kronoåbor antagits å ifrågavarande skogsloft, liksom framför allt när skatteköpet beviljades och lägenheten i jordeboken omfördes från krono- till skatte. Men om så skett så är det obestridligt, att misstaget ligger statens ämbetsmän till last. Att även de enskilda deltagit i detta misstag är redan i och för sig ursäktligt med hänsyn till de invecklade rättsförhållanden, varom frågan rör sig. Och det kan i varje fall icke åberopas mot dem, som genom köp med erhållen lagfart förvärvat fastigheten först efter skatteköpet.

Det synes därför med fog kunna ifrågasättas, att staten av billighetskäl här träder emellan och åtminstone i viss mån ersätter den skada, innehavarna av lägenheten vid tiden för domslutet utan någon sin förskyllan ledo. Det kan icke vara rimligt att personer, som först erhålla både kammarkollegiets, länsstyrelsens och vederbörande häradsrätts utslag och beslut på att det här gällde laga fång, utan vidare frändömas vad de med tilltro till myndigheternas vitsord förvärvat.

För att erhålla bestämd uppfattning rörande det värde, som lägenheten ifråga representerar, har en värdering genom opartiska gode män skett å den skog, som finnes å det ifrågavarande området. Som av bilaga 2 framgår hava värderingsmännen kommit till en uppskattning av ett värde, stort kr. 20,003: 28.

De tre senaste försäljningar av andelar i lägenheten ifråga, som blivit gjorda, äro samtliga från år 1907 — omedelbart därefter började den av Korsnäs bolag mot ägarne anhängiggjorda rättegången — och gälla de till hemmanen nr 2, 4 och 7 i Västbyggeby hörande andelarna. De då därför betalda köpesummorna äro respektive 1,050, 600 och 2,000 kronor. Köpebrev och lagfartsbevis på det först nämnda köpet äro fogade till motionen som bilaga 3.

Beträffande sättet för ersättnings beräkning och verkställighet synes lämpligast kunna ifrågasättas, att ett visst belopp av riksdagen ställes till Kungl. Maj:ts disposition och under vissa förutsättningar genom särskild därtill förordnad myndighet, exempelvis Konungens befallningshavande i

länet, efter prövning tilldelas dem, som i förevarande fall lidit förlust. Och enär det högsta belopp, som synes kunna ifrågakomma, är 20,000 kronor, torde, då jag icke vågar ifrågasätta full ersättning, ett förslagsanslag på kr. 10,000: — vara tillräckligt.

På grund av det anförda hemställes,

det riksdagen måtte besluta att till Kungl. Maj:ts disposition ställa ett förslagsanslag av kronor 10,000 att, efter prövning på sätt Kungl. Maj:t kan finna skäligt, tilldelas dem, som på grund av högsta domstolens utslag i mål rörande lägenheten Storvallen, Hedesunda socken, förlorat genom köp förvärvad eller genom arv eller eljes erhållen andel i nämnda lägenhet.

Stockholm den 27 januari 1916.

Carl G. Ekman.

Avskrift.

Bilaga 1.

Kungl. Maj:ts dom i det till Kungl. Maj:ts överseende från Dess och Rikets Svea Hovrätt genom ordentligt sökande komna mål emellan hemmansägarna Anders Forslöf, Anders Larsson, Per Nordström och hans hustru Anna Persdotter, Lars Lundberg, Jöns Andersson Löf, Jöns Jonsson Löf, Anders Jonsson och Olof Östling, alla i Västbyggeby, sökande, samt Kungl. Maj:t och Kronan, tillstädeskommen, och Korsnäs Sägverks Aktiebolag, utebliven, svarande.

Av handlingarna i målet inhämtas:

I sammanhang med undersökningar, som till följd av Kungl. Maj:ts och Rikets Kammar- och Bergskollegiers föreskrifter, grundade på Kungl. Kungörelsen den 4 Februari 1811 angående användande av de till bruken och bergverken upplätta rekognitionsskogar, blivit av vederbörande bergmästare med biträde av lantmätare och nämnd

förrättade till utrönande huruvida de till Forsbacka bruk mot rekognitionsavgift upplåtna kronoskogar inom Hedesunda jämte andra socknar kunde vara för bruksrörelsens framtida vidmakthållande erforderliga, har, i anledning av uppkommen fråga om de å rekognitionsallmännningen befintliga fäboddelag lagligen tillkommande rättigheter, Kungl. Maj:ts Befallningshavande i Gävleborgs län genom utslag den 29 Mars 1823 förklarar, att, bland andra, det till hemmanen Västbyggeby nr 1, 2, 3, 4, 5 och 7 hörande fäboddelaget Storvallen, som redan 1694 blivit skattlagt, vore berättigat att bibehållas vid dess rätt till fäbodar och mulbetesfrihet å allmänningen. Vid berörda undersökningar hava därefter förrättningsmännen funnit den yxbördsrätt eller rätt att å allmänningen efter avsyning taga skogsförnödenheter, vilken dittills innehafvs av de behörigen tillkomna fäboddelagen, jämväl framdeles böra enligt 1811 års Kungörelse dem tillerkännas samt i följd därav för fäboddelagen uppgjort skogsavräkningsförslag, som för fäboddelaget Storvallen upptagit sextio tunnland; och hava förrättningsmännen med avseende å den kolavkastning, som den efter avdrag av, bland annat, föreslagna skogsavräkningar återstående delen av allmänningen ansåges lämna, tillstyrkt allmänningens framtida bibehållande under bruket på de i 1811 års kungörelse stadgade villkor.

Sedan Kammar- och Bergskollegierna genom utslag den 14 April 1824 gillat de av förrättningsmännen angående fäboddelagens yxbördsrätt avgivna yttranden och de av dem föreslagna skogsavräkningar ävensom förordnat om rekognitionsallmänningsindelning till hemman och skattläggning, har under år 1827 sådan indelning och skattläggning med iakttagande av de sålunda föreskrivna skogsavräkningarna verkställt, varefter bruket skatteköpt de hemman, vari allmänningen indelats, och å dem erhållit skattebrev.

Efter därom av vederbörande kronofogde och häradskskrivare gjord framställning har år 1869 företagits skattläggning å oförmälda skogsavräkning av sextio tunnland, varefter, sedan Kammarkollegium fastställt skattläggningen å »skogsanslaget», detsamma i jordeboken upptagits såsom en särskild lägenhet av krononatur under benämning Storvallen nr 1, en skogstrakt.

Genom av Kungl. Maj:ts befallningshavande i Gävleborgs län den 20 Maj 1903 meddelad resolution hava Forslöf och åtskilliga andra hemmansägare i Västbyggeby antagits till kronoåbor å berörda kronolägenhet; och har Kungl. Maj:ts befallningshavande genom resolution samma dag förordnat, att lägenheten, som av åborna skatteköpts, skulle i jordeboken omföras från krono till skatte.

Sedan på ansökning av hemmansägare i Västbyggeby kommissionslantmätaren J. E. Wesström förordnats att från Forsbacka före detta rekognitionsallmänning utbryta och därefter mellan jordägarna fördela lägenheten Storvallen nr 1, bestående dels av fäbodevallsägor och dels av till dessa hörande skogsanslag, har Wesström med biträde av gode män utstakat och röslagt gränser omkring ett av förrättningsmännen å allmänningen i sammanhang med fäbodevallsägorna utlagt område av sextio tunnland samt därpå vid berörda åtgärders avslutande den 30 Maj 1905 tillkännagivit, att den, som med förrättningen vore missnöjd, ägde att jämlikt 46 § Skiftesstadgan instämna saken till Gästriklands östra tingslags häradsrätt.

Efter stämning å sökandena ävensom å Lars Ersson i Västbyggeby, samtliga i egenskap av delägare i fäbodelägenheten Storvallen, har bolaget vid häradsrätten yrkat

att, när det vid omförmälda lantmäteriförrättning utstakade området om sextio tunnland skogsmark inginge i den av Forsbacka bruk skatteköpta rekognitionsallmanningen, samt Storvallens fäboddelag, som genom den uti ovannämnda den 14 April 1824 meddelade utslag gillade och vid 1827 års skattläggning å rekognitionsallmanningen iakttagna skogsavräkning av sextio tunnland allenast bibehållits vid fäboddelaget förut tillkommande servitutsrätt till skogsfång å allmanningen, icke förvärvat äganderätt till något område därav, bolaget, som blivit ägare till allmanningen, måtte förklaras äga bättre rätt till utstakade skogsområdet än ovannämnda fäboddelägare ävensom den verkställda rågångsutstakningen till all kraft och verkan undanröjas.

Under rättegången hava sökandena till häradsrätten instämt Kungl. Maj:t och Kronan med påstående att, när de eller deras fångesmän genom skatteköp av Kungl. Maj:t och Kronan förvärvat äganderätt till sextio tunnland skogsmark å allmanningen, Kungl. Maj:t och Kronan måtte värja köpet eller ock förpliktas till sökandena utgiva vad vid köpet uppburits ävensom gälda skadestånd.

Häradsrätten, varest ej mindre bolaget än även sökandena ävensom Kungl. Maj:t och Kronan fordrat ersättning för sina rättegångskostnader, har genom utslag den 11 April 1910 utlåtit sig, att sökandenas och Forslöfs fångesmän såsom innehavare av den till Västbyggeby hörande lägenheten Storvallen, belägen å så kallade Forsbacka före detta rekognitionsallmanning, genom förenämnda utslag den 14 april 1824 och sedermera den 30 juli »1829» och följande dagar verkställd skattläggning av nämnda allmanning icke förvärvat rätt till sextio tunnland skog utan endast bibehållits vid lägenheten Storvallen tillkommande yxbörds- och mulbetesrätt å allmanningen, beräknad till skatt för sextio tunnland; alltså och då sökandena och Forslöf genom förvärvande av skattemannarätt till nämnda lägenhet Storvallen, i skatteköpsbrevet benämnd »Storvallen nr 1, en skogstrakt», icke förvärvat äganderätt till nämnda så kallade skogsanslag av sextio tunnland, och i allt fall saknade skiftesvitsord i avseende å detsamma; alltså bleve den av Wesström den 30 Maj 1905 avslutade utstakning av sextio tunnland mark av före detta rekognitionsallmanningen i skogsanslag till lägenheten Storvallen nr 1 undanröjd och förklarad utan verkan, samt bolaget såsom numera ostridigt ägare av allmanningen förklarad vara framför sökandena och Ersson ägare av det avrösade området, i vad detsamma avsåge ifrågakomna anslag av sextio tunnland. Vid denna utgång av målet emellan bolaget samt sökandena och Ersson bleve den av sökandena och Ersson emot Kungl. Maj:t och Kronan förda talan ogillad. Sökandena och Forslöf skulle ersätta dels bolaget med ett belopp av fyrahundra kronor jämte protokollslösen, dels Kungl. Maj:t och Kronan med vad som åtginge till dess ombuds inställesekostnad enligt gällande reglemente.

Hovrätten, där sökandena, såvitt dem anginge, efter vad sökt ändring under anspråk tillika på gottgörelse för sina utgifter å målet i hovrätten, har uti dom den 30 Juni 1911 yttrat: att när den skogsavräkning, som faststälts för den delägarne i fäboddelägenheten Storvallen tillkommande yxbördsrätt till allmanningen, icke haft till ändamål att från allmanningen avskilja visst område utan allenast att bestämma det värde, vartill vid bedömandet av allmanningens behövlighet för bruket och vid allmanningens skattläggning berörda yxbördsrätt borde beräknas; ty och som vid sådant förhållande den omständigheten att, sedan Forsbacka bruksägare i vederbörlig ordning erhållit skattemannarätt till allmanningen, berörda skogsavräkning blivit såsom

särskild lägenhet skattlagd samt av sökandena och Ersson eller deras fångesmän skatteköpt icke föranledde därtill att äganderätt till någon del av allmänningens område fränhänts bruksägarne, samt sökandena och Ersson ej heller i övrigt ådagalagt något förhållande, på grund varav sådant fränhäandande till dem eller deras fångesmän kunde anses hava skett; alltså och då ostridigt vore, att bolaget förvärvat Forsbacka bruksägares rätt till allmänningen, prövade hovrätten, som lämnade utan avseende vad sökandena och Ersson anfört till stöd för klandrade lantmäteriförrättningens giltighet, rättvist på det sätt fastställa häradsrättens utslag beträffande bolagets talan i huvudsaken, att bolaget förklarades vara framför sökandena ägare av det vid lantmäteriförrättningen å förutvarande allmänningen utstakade område i vad det innehölle sextio tunnland skogsmark och att samma förrättning i vad densamma avsåge berörda skogsmark till all kraft och verkan undanröjdes. Emedan vad anginge den mot Kungl. Maj:t och Kronan i själva målet förda talan, ovanberörda av vederbörande myndigheter med omförmälda yxbördsrätt vidtagna åtgärder icke innefattade upplåtelse av äganderätt till något område av rekognitionsallmänningen, prövade hovrätten rättvist fastställa det slut häradsrättens utslag i denna del innehölle. I fråga om rättegångskostnaderna funne hovrätten skäligt på det sätt ändra häradsrättens utslag, att sökandena befriades från dem ålagd skyldighet att till bolaget utgiva ersättning för berörda kostnader; och skulle sökandena vidkännas sina utgifter å målet i hovrätten.

I hovrättens dom hava sökandena i underdånighet sökt ändring, som Kungl. Maj:t och Kronan bestritt, varjämte sökandena i underdånighet framställt anspråk på ersättning för kostnaderna å målet hos Kungl. Maj:t.

Kungl. Maj:ts dom är med dess Högsta Domstol beslutet och given i Stockholms slott den 11 November 1914.

Kungl. Maj:t har i nåder låtit sig föredragas handlingarna i detta mål och finner ej skäl göra annan ändring i hovrättens dom än att sökandena befrias från dem ålagda skyldigheten att ersätta Kungl. Maj:t och Kronan kostnader å målet vid häradsrätten.

Sökandena äga att återbekomma den nedsatta revisionsskillingen. Det vederbörande hava att ställa sig till underdånig efterrettelse.

Under Kungl. Maj:ts sekret:

Ivar Koch.

Rätt avskrivet intyga:

Elsa Zachrisson.

M. Lundblom.

Avskrift.

Bilaga 2.

Kungl. Maj:ts Befallningshavandes över Gävleborgs län resolution i anledning av kronoåboarne Anders Forslöfs, Anders Erssons, Stina Markusdotters, Anders Larssons, Lars Petter Ströms, Anna Persdotters, Lars Lundbergs, Jöns Andersson Löfs, Jöns Jonsson Löfs, Anders Jonssons och Anna Markusdotters ansökning om skattemannarätt till kronolägenheten *Storvallen nr 1*, en skogstrakt, i Hedesunda socken och Gästriklands fögderi, Given Gävle slott i Landskontoret den 20 Maj 1903.

Som vid handlingarnas granskning befunnits vederbörligen styrkt att sökandena äga lagligen befäst åborätt till ifrågavarande kronolägenhet för följande delar och skattetal av kronoskattehemmanen Västbyggeby nr 1, 2, 3, 4, 5 och 7 i Hedesunda socken, nämligen:

Anders Forslöf	för Västbyggeby nr	1	om 3 öres-	12	penningland
Anders Ersson	»	s 2	» 1	»	»
do	»	ss 2	»	12	»
Stina Markusdotter	»	3	» 1	»	»
And. Larsson	»	4	» 2	»	»
Lars Petter Ström	»	s 4	»	7	»
Anna Persdotter	»	ss 4	»	17	»
Lars Lundberg	»	5	» 3	»	»
Jöns Andersson Löf	»	s 5	» 1	» 16	»
Jöns Jonsson Löf	»	ss 5	»	» 10	»
Anders Jonsson	»	sss 5	»	» 10	»
Anna Markusdotter	»	7	» 3	» 13 ¹ / ₂	»

ävensom att för lägenheten till härvarande Lantränteri under den 9 januari 1903 influtit ej mindre föreskriven skatteköpeskilling tre (3) kronor 23 öre än även påbjuden avgift till Vadstena krigsmanshus 20 öre; alltså prövar Kungl. Maj:ts Befallningshavande, med stöd av Kungl. kungörelsen den 15 december 1848, lagligt att med bifall till ansökningen härigenom förordna, det skall ovannämnde kronolägenheten *Storvallen nr 1* uti kronans jordebok från krono till skatte behörigen omföras; och länder denna resolution till bevis på den nu medgivna skattemannarätten.

År och dag som ovan.

På Landshövdinge-Ämbetets vägnar:

C. M. Ström.

J. J. Smith.

Avskrift.

Tunningslängd över s. k. Storvallens fäbodskog. Innehavare Västbyggeby byamän inom Hedesunda, den 31 Aug. 1915.

Sammandrag.

6,922 stycken furuträd	Kr. 14,329: 15
2,504 » granträd	» 2,674: 13
60 tunnland mark med ungskog	» 3,000: —
	<hr/> Summa Kr. 20,003: 28

Åsberg den 31 Aug. 1915.

And. Andersson.
Skiftesgodman.

Erik Eriksson.
Såg- o. trävaruhandlare.

Avskrift.

Köpebrev.

Till Hemmansägaren Olof Östling i Västbyggeby försäljer undertecknad den andel av Kronoskattelägenheten Storvallen nr 1 en skogstrakt i Hedesunda socken som belöper å mina ägande hemman nr sub. 2 och 2 sub. 2 i Västbyggeby, samma socken om tillhopa ett öres tolv penningland mot en överenskommen stor Ett tusenfemtio (1,050) kronor, och som sagda summa är tillfullo bekommen och härmed kvitterad, alltså avhänder jag mig sagda lägenhet till bemälda Olof Östling att genast tillträda, samt sig därå lagfart förskaffa.

Hedesunda den 2 oktober 1907.

Anders Ersson, Nordanbro.

Bevittnas av:

P. O. Västling.

J. A. Stocklin.

§ 112. År 1907 den 25 november å lagtima ting med Gestriklands Östra tingslag beviljades på grund härav lagfart i den andel av kronoskattelägenheten Storvallen nr 1, en skogstrakt, i Hedesunda socken, som belöper å ett öres tolv penningland av hemmanen nr sub. 2. och sub. 2 i Västbyggeby nämnda socken, betygar

På Häradsrättens vägnar:

K. G. Andersson.
